

Р Е Ш Е Н И Е

№ 3 0 1

2 9 . 1 2 . 2 0 0 9 г
В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на първи декември две хиляди и девета година в състав;

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 433 по описа за 2009 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следно:

Производството е по чл.292 от АПК.

Образувано е по **искова молба на Е.С.М. и Б.С.М.**, срещу Б.С.И., представлявана от Кмета с адрес: гр.Перник, пл.Св.Иван Рилски № 1 А, с правно основание чл.292 от АПК.

Ищецът оспорва задължение, произтичащо от заповед №187/07.02.2001 г. на Кмета на Община Перник, издадена на основание чл.34 от ЗСПЗЗ, да предаде имот с № 3016, находящ се в местността „Шамак“ в землището на гр.Перник на наследниците на И.Ф.К.. Твърди се, че задължението за предаване на имота се е погасило по давност, тъй като са изминали повече от пет години от влизане в сила на заповедта.

В исковата молба е посочено, че Е.С.М. и Б.С.М. са узнали за заповедта още през 2001 г., а от тогава са изминали осем години, което е повече от предвидената по закон петгодишна погасителна давност.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по иска - Б.С.И., чрез своя процесуален представител, поддържа становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция. Според интереса си ищите в различни периоди от време са твърдели, че не са надлежно уведомени за заповедта, за да могат да я обжалват или че са уведомени още през 2001 г., за да имат основание да се позоват на изтекла погасителна давност. Моли съда да отхвърли иска, заедно с всички законни последици от това.

Ответникът по иска - Кметът на Община Перник, чрез своя процесуален представител, моли исковата претенция да бъде отхвърлена, като недоказана. Няма доказателства, от които да е видно, че ищите са узнали за заповед № 187/07.02.2001 г. на Кмета на Община Перник преди месец октомври 2007 г., което означава че не е изтекла погасителната давност и административния акт е годно изпълнително основание. В своите твърдения, в различните съдебни производства, висящи и приключили, ищите сочат различни години, в които са били уведомени за издадената заповедта по чл.34 от ЗСПЗЗ. Противоречието в твърденията им е основание за отхвърляне на предявения иск.

Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-Перник, като взе предвид доводите и възраженията на страните и прецени доказателствата по делото, приема за установено следното:

Искът е процесуално допустим - предявен е от лица с активна процесуална легитимация. Е.С.М. и Б.С.М. са длъжници по изпълнението, тъй като със заповед №187/07.02.2001 г. на Кмета на Община Перник, на тях е наредено да предадат земеделски имот на наследниците на И.Ф.К.. Отрицателният установителен иск по чл.292 от АПК може да се предяви без ограничения във времето в рамките на изпълнителния процес, следователно въпросът със срока не следва да се обсъжда.

Разгледан по същество искът е неоснователен.

Заповед № 187/07.02.2001 г. на Кмета на Община Перник, с която на основание чл.34 от ЗСПЗЗ е наредено да бъде иззет от Е.С.М. и Б.С.М. *** е влязъл в сила административен акт, който е годно изпълнително основание по смисъла на чл. 286, т. 1 от АПК.

Производство по изпълнение на заповед № 187/07.02.2001 г. е започнало служебно от Община Перник. До ищите е изпратено писмо изх. № 09/ТР-1211 /1/ от 17.09.2009 г. Писмото има характер на покана за доброволно изпълнение, според изискванията на чл. 277, ал. 1 от АПК. След връчването на поканата задължените да изпълнят заповедта Е.С.М. и Б.С.М., депозират пред Административен съд-Перник иск с правно основание чл. 292 от АПК, считат че е налице нов факт, настъпил след издаване на изпълнителното основание, а именно изтекла погасителна давност.

Заповедта, въз основа на която се иска изпълнение е издадена през 2001 г. от Кмета на Община Перник и касае изземване на земеделски имот по реда на чл. 34 от ЗСПЗЗ. В дългия период от време, от момента на издаване на заповедта до пристъпване към нейното изпълнение, между община Перник, ищите по делото и собственика с възстановено право на собственост-Б.С.И. е водена кореспонденция относно изпълнението. Сезирани са многократно Общината и Областна администрация, което се установява от многобройните писма приложени като доказателства по делото. Преди 04.09.2007 г. обаче няма данни да е водена кореспонденция с ищите, въпреки че според посоченото в исковата молба и твърдението поддържано в настоящия процес, те са знаели за заповедта от 2001 г.

Няма приложени по делото писмени доказателства за надлежно връчване на акта преди 2007 г. С молба вх. № 06/ТР-4812/7/ от 04.09.2007 г. Б.С.М. и Е.С.М. са поискали да им бъде връчена по надлежния ред заповедта за изземване, "за да могат да упражнят законните си права и да защитят интересите си".

За защита на интересите си срещу актове на администрацията ищите са водили две дела — адм.д. № 256/2007 г. и № 359/2007 г. по описа на Административен съд гр.Перник. И двете дела са прекратени като е прието, че обжалването е недопустимо.

По адм. д. № 256/2007 г. основаниято за недопустимост е липсата на годен за обжалване административен акт, а по дело № 359/2007 г.- просрочие на жалбата. За да приеме ВАС в решение № 12273/14.11.2008 г., по адм.д.№9530/2008 г., жалбата за просрочена е броил сроковете от 03.10.2007 г., когато са получени от ищите по делото по надлежен ред административният акт и преписката послужила за издаването му. Това и началният момент, от който евентуално би могла да тече погасителна давност относно изпълнението на издадения административен акт.

Изпълнителното производство е започнало по инициатива на Община Перник, която е както взискател, така и на орган по изпълнението. До ищите е изпратено писмо, с което са поканени доброволно в срок до 30.09.2009 г. да освободят процесния

имот. Посочен е и срок, в който общината ще пристъпи към принудително изпълнение -30.09.2009 г.

В срока за доброволно изпълнение длъжниците предявяват отрицателен установителен иск, като оспорват задължението предмет на изпълнението. Фактът, който се твърди че е настъпил след издаването на изпълнителното основание е изтичането на погасителна давност. Съгласно чл.285 АПК, ако в специален закон не е предвидено друго, изпълнителното основание не се привежда в изпълнение, ако са изминали пет години от влизането му в сила.

Ето защо в настоящето производство е много важно да бъде установено кога административния акт е влязъл в сила. Това е и основният спор между страните по делото.

Заповед № 187 е издадена на 07.02.2001 г., няма доказателства същата да е връчвана по реда на ЗАП /отм./ на ищците. Те многократно са се позовавали на това обстоятелство в молбите и жалбите, които са подавали до общината и съда във връзка с този административен акт - вх. № 06/ТР-4812/4/ от 04.09.2007 г.; вх. № 06/ТР-4812/6/ от 04.09.2007 г. ; вх. № 06/ТР-4812/7/ от 04.09.2007 г. и др.

Освен това при проверката, относно незаконосъобразността на заповед № 187/07.02.2001 г., осъществена от Административен съд-Перник и Върховен административен съд на Република България, точно обстоятелството, че административният акт не е връчен по надлежния ред е основание жалбата да бъде приета като допустима от първоинстанционния съд. Нещо повече, дори ВАС брои сроковете от 03.10.2007 г. и въз основа на изчисляването на сроковете от тази дата е прието, че жалбата срещу заповедта е просрочена.

Вярно е, че в мотивите си съдът приема, че акта е съществувал в правния мир още от 2001 г., но това не означава че е бил връчен на ищците в настоящето производство и по отношение на тях са текли законово предвидените срокове — за обжалване, за изпълнение или давностните срокове.

Решаващият състав намира, че твърденията на ищците, че са знаели за заповедта още от лятото на 2001 г. за не са подкрепени с надлежни доказателства. Дори разпитаната в настоящето производство свидетелка — Е.Е.С., не заяви категорично, че актът е връчван на Е.С.М. и Б.С.М.. В периода от 2001 до 2007 г. Община Перник е поддържала постоянна кореспонденция със страните, като с писма е изисквала документи за собственост, отговаряла е на запитвания от областна управа, викала е лицата за справка в техническа служба, но това не означава, че заповедта е връчена на заинтересованите лица.

Погасителната давност по чл.285 АПК следва да започне да тече от 03.10.2007 г. следователно към момента на започване на изпълнителното производство няма данни същата да е изтекла и заповед №187/02.07.2001 г. на Кмета на община Перник е годно изпълнително основание.

По изложените съображения съдът намира, че искът на Е.С.М. и Б.С.М. следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на делото ищците следва да бъдат осъдени да заплатят и направените в производството разноски от ответниците. Разноските са в размер на 150 лв., за Община Перник, представляващи юрисконсултско възнаграждение и 300 лв. възнаграждение за един адвокат в полза на Б.С.И..

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 292 от АПК, **Административен съд-Перник**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Е.С.М. и Б.С.М. срещу Б.С.И. , представлявана от Кмета с адрес: гр. Перник, пл.Св.Иван Рилски, №1А,с правно основание чл.292 от АПК

ОСЪЖДА Е.С.М. и Б.С.М. да заплатят на Б.С.И. , сумата от 300 лв., представляваща разноси в производството.

ОСЪЖДА Е.С.М. и Б.С.М. да заплатят на Община Перник, представлявана от Кмета с адрес: гр. Перник, пл. „Св. Иван Рилски", № 1 А, сумата от 150 лв., представляваща разноси в производството.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от деня на съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/